

26 Ιανουαρίου, 1990

[ΣΑΒΒΙΑΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στές]

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Γ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ "ΚΑΝΑΡΗΣ" ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφεσεσίοντες,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινικές Εφέσεις Αρ. 5100 - 5102).

Ποινή — Διάρρηξη καταστήματος και κλοπή αντικειμένων αξίας περίπου £359 και ποσού £350 απ' αυτό — Ποινικό μητρώο βεβαρημένο — Ο εφεσεσίον 1 βαρύνετο με τρεις, ο εφεσεσίον 2 με δεκατέσσερις και ο εφεσεσίον 3, που ήταν και ο αρχηγός της σπείρας, με τριαντατέσσερις προηγούμενες καταδίκες — Οι εφεσεσίοντες είναι πρόσωπα με σοβαρές ψυχολογικές διαταραχές — Ποινές φυλακίσεως 2½ ετών στους εφεσεσίοντες 1 και 2 και 3½ ετών στον εφεσεσίοντα 3 κρίνονται επιεικείς. 5

Ποινή — Επιμέτρηση ποινής — Καθήκον εξατομίκευσης — Η εξατομίκευση, όμως, δεν πρέπει να οδηγεί σε εξουδετέρωση της αποτελεσματικότητας του νόμου. 10

Τα γεγονότα και οι νομικές αρχές, που εφαρμόστηκαν στην υπόθεση αυτή προκύπτουν επαρκώς από τις πιο πάνω περιληπτικές σημειώσεις. Το παράπονο του εφεσεσίοντα 2, ότι δεν λήφθηκε υπόψη το ότι είχαν παρασυρθεί από τους άλλους δύο εφεσεσίοντες, δεν έγινε δεκτό, γιατί δεν υπεστηρίζετο από τα γεγονότα. Εξ άλλου ο ρόλος του εφεσεσίοντος 1, ως αρχηγού της σπείρας, είχαν αντανάκλαση στην ποινή που επεβλήθη σ' αυτόν. 15

Εφέσεις απορρίπτονται.

Εφέσεις εναντίον Ποινής. 20

Εφέσεις εναντίον της ποινής από τον Δημήτρη Γ. Χρυσόστομου "Κανάρη" και άλλους οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 20 Ιανουαρίου, 1989 από το Κακουργιοδικείο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 30765/88) στην κατηγορία της διάρρηξης καταστήματος και κλοπής κατά παράβαση των άρθρων 249 (α), 255 και 20 του Ποινικού 25

5 Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκαν από τον Πρ. Επαρχιακού Δικαστηρίου Κωνσταντινίδη, τον Πρ.σ. Αν. Επαρχιακό Δικαστή Σταυρινίδη και τον Επαρχιακό Δικαστή Νικολάτο, ο μὲν πρώτος κατηγορούμενος σε 3½ χρόνων φυλάκιση και οι άλλοι 2 κατηγορούμενοι σε 2½ χρόνων φυλάκιση.

Οι εφεσείοντες στην Έφεση 5100 και 5102 παρουσιάστηκαν αυτοπροσώπως.

Μ. Ιωάννου, για τον εφεσείοντα στην Έφεση 5101.

10 *Γ. Λαζάρου*, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΣΑΒΒΙΔΗΣ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα απαγγείλει ο Δικαστής Ι. Πογιατζής.

15 Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ: Οι πιο πάνω τρεις εφέσεις ακούστηκαν την ίδια μέρα γιατί στρέφονται εναντίον της ποινής που το Κακουργιοδικείο Λεμεσού επέβαλε στους εφεσείοντες που ήταν συγκατηγορούμενοι στο Κατηγορητήριο με αριθμό 30765/88 με το οποίο είχαν κατηγορηθεί με το κακούργημα της διάρρηξης καταστήματος και κλοπής κατά παράβαση των άρθρων 249(α), 255 και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

25 Σύμφωνα με τις Λεπτομέρειες της Κατηγορίας: "Οι κατηγορούμενοι μεταξύ της 14ης και 15ης Νοεμβρίου, 1988, στη Λεμεσό, της Επαρχίας Λεμεσού, διέρρηξαν και εισήλθαν στο κατάστημα του Νικόδημου Νικοδήμου από τη Λεμεσό και διέπραξαν κακούργημα μέσα σ' αυτό, δηλαδή, έκλεψαν από αυτό το χρηματικό ποσό των £350, σε μετρητά, ένα δερμάτινο τσαντάκι αξίας £5, ένα κενό βιβλιάριο επιταγών της Τράπεζα Κύπρου Λτδ., ένα βιβλιάριο επιταγών με δύο λευκές επιταγές με αρ. 0451599 και 0451600, δυο πλήρη βιβλιάρια επιταγών με αριθμούς 0649101-50 και 0427401-450 αξίας £4, μια επιταγή της Τράπεζας Κύπρου Λτδ, με αρ. 0807357 που εκδόθηκε στον Ν. Νικοδήμου από τον Πανίκο Κωνσταντίνου για το ποσό των £50

και το Κυπριακό Διαβατήριο του Νικοδήμου, όλα συνολικής αξίας £359, περιουσία του πιο πάνω προσώπου."

Οι εφεσεύοντες παραδέχτηκαν ενοχή και στις 20 Ιανουαρίου 1989 το Κακούργιοδικείο επέβαλε σ' αυτούς τις εξής ποινές:

5

Στον εφεσεύοντα στην έφεση αρ. 5100 (1ο εφεσεύοντα), φυλάκιση 2 1/2 χρόνια από 16/1/1989.

Στον εφεσεύοντα στην έφεση αρ. 5101 (2ο εφεσεύοντα), φυλάκιση 2 1/2 χρόνια από 28/11/1988.

Στον εφεσεύοντα στην έφεση αρ. 5102 (3ο εφεσεύοντα), φυλάκιση 3 1/2 χρόνια από 26/11/1988.

10

Επιπρόσθετα το Κακούργιοδικείο ενεργοποίησε ποινές φυλάκισης με αναστολή που είχαν επιβληθεί στους εφεσεύοντες ως ακολούθως: Αναφορικά με τον 1ο εφεσεύοντα ένα χρόνο από φυλάκιση δυο χρόνων με αναστολή που του είχε επιβληθεί την 1/2/1988 για αδίκημα διάρρηξης και κλοπής. Αναφορικά με το 2ο εφεσεύοντα, ποινή φυλάκισης έξι (6) μηνών με αναστολή που του είχε επιβληθεί στις 10/1/1987 για το αδίκημα της απόδρασης από νόμιμη κράτηση. Αναφορικά με τον 3ο εφεσεύοντα, ποινή φυλάκισης τεσσάρων (4) μηνών με αναστολή για το αδίκημα της κλοπής που του είχε επιβληθεί στις 14/1/1988.

15

20

Με τις αντίστοιχες εφέσεις τους οι εφεσεύοντες δεν προσβάλλουν την ενεργοποίηση των πιο πάνω ποινών φυλάκισης. Προσβάλλουν μόνο τις ποινές που επιβλήθηκαν σ' αυτούς από το Κακούργιοδικείο στην υπόθεση αρ. 30765/88, οι μεν εφεσεύοντες 1 και 3 γιατί η ποινή που τους επιβλήθηκε είναι, κατά την εισήγησή τους, έκδηλα υπερβολική, ο δε εφεσεύων αρ. 2 γιατί η ποινή που του επιβλήθηκε αντίκειται, κατά την εισήγηση του δικηγόρου του, προς τις νομολογιακά καθιερωμένες αρχές που διέπουν την επιβολή ποινής σε αδικοπραγούντες.

25

30

Ενώπιον του Κακούργιοδικείου όλοι οι εφεσεύοντες

είχαν τις υπηρεσίες δικηγόρου. Εν όψει του νεαρού της ηλικίας τους, οι εφεσείοντες είναι ηλικίας 23, 20 και 21 χρόνων αντίστοιχα, ετοιμάστηκαν και κατατέθηκαν για 5 όλους κοινωνικές εκθέσεις του Γραφείου Ευημερίας, το περιεχόμενο των οποίων το Κακουργιοδικείο έλαβε υπόψη του στην επιμέτρηση της ποινής.

Στην επιμέτρηση της ποινής που τους επεβλήθηκε, το Κακουργιοδικείο έλαβε επίσης υπόψη του αριθμό υποθέσεων που εκκρεμούσαν για παρόμοια αδικήματα που οι κατηγορούμενοι παραδέχτηκαν ότι είχαν διαπράξει. Εννέα 10 τέτοιες υποθέσεις λήφθηκαν υπόψη αναφορικά με τον 1ο εφεσείοντα, έντεκα υποθέσεις αναφορικά με το 2ο εφεσείοντα και είκοσι-επτά υποθέσεις αναφορικά με τον 3ο εφεσείοντα.

15 Και οι τρεις εφεσείοντες βαρύνονται με προηγούμενες καταδίκες, ιδιαίτερα ο 3ος εφεσείων που παραδέχτηκε 35 συνολικά προηγούμενες καταδίκες οι περισσότερες από τις οποίες αναφέρονται σε παρόμοια με το παρόν αδικήματα. Ο 1ος εφεσείων βαρύνεται με 3 προηγούμενες καταδίκες που αφορούν 11 τέτοια αδικήματα, ο δε 2ος εφεσείων βαρύνεται με 14 προηγούμενες καταδίκες. Από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Κακουργιοδικείου φαίνεται ότι όλοι οι εφεσείοντες είναι πρόσωπα με σοβαρές 20 ψυχολογικές διαταραχές, και ότι ο 3ος εφεσείων ήταν ο αρχηγός της σπείρας και είχε καρπωθεί το μεγαλύτερο μέρος των κλαπέντων που δεν είχαν επιστραφεί.

Αφού αναφέρθηκε στα γεγονότα της υπόθεσης και στις προσωπικές συνθήκες των εφεσειόντων που είχαν τεθεί 30 ενώπιον του, το Κακουργιοδικείο αναφέρει στην απόφασή του τα εξής:

35 "Το Ανώτατο Δικαστήριο τόνισε επανειλημμένα τη σοβαρότητα των αδικημάτων αυτής της φύσης. Έχοντας υπόψη την ανησυχητική συχνότητά τους, τα χαρακτήρισε σαν κοινωνική μάστιγα και τόνισε την ανάγκη επιβολής αυστηρών ποινών σαν μέτρο για την αποτροπή τους, με στόχο την προστασία της κοινωνίας (βλ. Ψύλλ-

λας ν. Δημοκρατίας (1984) 2 Α.Α.Δ. 420, Νικολάου ν. Δημοκρατίας (1985) 2 Α.Α.Δ. 52, Αντωνίου ν. Δημοκρατίας (1986) 2 Α.Α.Δ. 207 και Αντωνιάδης ν. Αστυνομίας (1986) 2 Α.Α.Δ. 21).

5

Προσεγγίζουμε το λεπτό έργο της επιμέτρησης της ποινής με επίγνωση του καθήκοντός μας για την εξατομίκευση της (βλ. Σαββίδης ν. Δημοκρατίας (1988) 2 Α.Α.Δ. 51).

Όπως όμως έχει τονισθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο, η εξατομίκευση δεν πρέπει να οδηγεί σε εξουδετέρωση της αποτελεσματικότητας του Νόμου. Στις περιπτώσεις που ο Κατηγορούμενος εμφανίζεται να αποτελεί κίνδυνο για την κοινωνία, μικρά περιθώρια απομένουν για την εξατομίκευση της ποινής. (Βλ. Αντωνιάδης ν. Αστυνομίας (ανωτέρω), Γεωργίου ν. Δημοκρατίας (1986) 2 Α.Α.Δ. 109)."

10

15

Συμφωνούμε απόλυτα με την προσέγγιση του Κακουργιοδικείου όπως εκτίθεται στο πιο πάνω απόσπασμα.

Στην αγόρευσή τους για υποστήριξη της έφεσής τους οι εφεσεΐοντες 1 και 3 που εμφανίστηκαν ενώπιον μας χωρίς δικηγόρο, επικαλέστηκαν τις προσωπικές τους συνθήκες και εξήτησαν την επιείκεια του Δικαστηρίου. Τα ελαφρυντικά που πρόβαλαν ενώπιον μας είχαν αναφερθεί από τους συνηγόρους τους ενώπιον του Κακουργιοδικείου το οποίο απέδωσε σ' αυτά την πρέπουσα βαρύτητα η οποία αντανακλάται επαρκώς στις ποινές που επέβαλε σ' αυτούς. Οι ποινές αυτές όχι μόνο δεν είναι έκδηλα υπερβολικές, αλλά δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν ούτε καν αυστηρές λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των παραγόντων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στην επιμέτρησή της ποινής σε υποθέσεις παρόμοιες με την παρούσα.

20

25

30

Αναφορικά με το 2ο εφεσεΐοντα, ο ευπαιδευτος δικηγόρος του πρόβαλε το επιχείρημα ότι το Κακουργιοδικείο δεν εξατομίκευσε επαρκώς την ποινή που επέβαλε σ' αυτόν. Το επιχείρημα στηρίχτηκε στον ισχυρισμό ότι ο

35

5 2ος εφεσείων παρασύρθηκε στη διάπραξη των αδικημάτων από τους εφεσείοντες 1 και 3 των οποίων υπήρξε θύμα ένεκα του αδύνατου χαρακτήρα του. Το Κακουργιοδικείο, πρόσθεσε ο κ. Ιωάννου, είχε καθήκον, υπό τας περιστάσεις, να μην επιβάλει στον πελάτη του την ίδια ποινή που επέβαλε στον 1ο εφεσείοντα και να διαφοροποιήσει σε μεγαλύτερο βαθμό την ποινή που επέβαλε στον πελάτη του από εκείνη που επέβαλε στον 3 εφεσείοντα.

10 Το επιχείρημα του κ. Ιωάννου δεν υποστηρίζεται από τα γεγονότα που ο πελάτης του ισχυρίστηκε στην κατάθεσή του στην αστυνομία, η οποία είχε κατατεθεί στο Κακουργιοδικείο, και τα οποία δεν δικαιολογούν οποιαδήποτε διαφοροποίηση μεταξύ των ποινών που θα έπρεπε να επιβληθούν στον πελάτη του και στον 1ο εφεσείοντα.

15 Είμαστε επιπρόσθετα πεπεισμένοι ότι ο μεγαλύτερος ρόλος του 3ου εφεσείοντα στη διάπραξη των αδικημάτων αντανακλάται επαρκώς στην αυστηρότερη ποινή που το Κακουργιοδικείο του επέβαλε σε σύγκριση με εκείνη που επέβαλε στον πελάτη του, 2ο εφεσείοντα.

20 Εν όψει των πιο πάνω, οι παρούσες εφέσεις αποτυγχάνουν και οι ποινές που επιβλήθηκαν στους τρεις εφεσείοντες επικυρώνονται.

Οι εφέσεις απορρίπτονται.